SVENSKA CANADA-TIDNINGEN

SWEDISH WEEKLY

F. M. DAHL, Managing Editor.

Printed and published every Thursday by the CANADA WEEKLY PRINTING CO., Ltd., a joint stock company, incorporated under the Laws of Manitoba, at its office and place of business, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

TELEPHONE 29 011

I Canada:	I U.S.A. och Sverige:
Helt år i förskr. .. $2.00	Helt år i förskr. .. $3.00
Halvt år i förskr. $1.50	Halvt år i förskr. $2.50
4 månader i förskr. $1.00	4 månader i förskr. $1.50

Enligt Canadas lag, är ni ansvarig för betalningen av en tidning för hela den tid ni mottager denssamma från postkontoret, antingen ni själv är prenumerant eller ni mottager den i någon annens namn. Då eder prenumerationstid är utlupen måste ni underrätta utgivaren samt vägra att längre mottaga tidningen från postkontoret för att bli lagingen fri från efterkrav för vidare sändning. Om ni byter om bostad och ej underrättar tidningen därom, vadan tidningen fortfarande sändes till den gamla adressen, så är ni skyldig fortfarande betala för den samma ifall personen, som mottager den icke gör det.

Icke beställda bidrag till tidningen, som ej kunna användas, återsändas ej, såvida ej porto medfoljer.

Adressförändringar: — De av våra prenumeranter, som avflyttat till annan ort, ombedjas vänligen, att till oss uppgiva namn på såväl sin gamla poststation som den nya, emedan vi i annat fall äro oförmögna att sända tidningen.

Betalning: — De av prenumeranterna, som insända betalningen per post, ombedjas att göra det genom "money order", "express order" eller i registrerat brev. Privata "checks" måste åtföljas av 15 cents för "exchange". Kvittering erkännes genom ändring av datum på adressremsan å tidningen.

Prenumerationspriset måste erläggas i förskott. Tidningen tillsändes prenumerant, tills den är uppsagd och betalning efter $2.00 per år måste erläggas för skuld. Alla brev och förändelser adresseras alltid till

SWEDISH CANADA WEEKLY,
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Till tidningen insända "Fria Ord"-bidrag och poetiska inlägg betraktas som tidningens egendom.

ANNONSPRISER

på begäran. Efterfrågningar (3 ggr.) $1.50. Dödsannons med ram och kors ej överstigande 3 tum $1.50. Förlovningsannonser, önskas, lediga platser m. m. 75c. per gång för utrymme icke överstigande 1 tum. Dylik annonsering införes endast mot förut insänd likvid.

SVENSKA CANADA TIDNINGEN
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Torsdagen den 19 december 1929.

JULENS BUDSKAP.

DET stora i julens budskap ligger i fredsförklaringen: *Människorne en god vilje.* Dessa ord, vilka sjungits i alla land dit den kristna läran nått, ha förmått väcka sinnet till mildhet, till frid och till försoning. Och det är kanske huvudsakligast därför, som Julen har en så underbar förmåga att locka fram det bästa och ädlaste inom människan, att sprida ljus och glädje omkring sig.

Julen, ljusets och fridens stora högtid, midvintersolståndets och den andliga frälsningens symboliserade makt, har bevist den högtid, vi människor se fram emot, som det värdefullaste och storslagnaste under årets lopp. Se bara på oss, svenska ättlingar i ett annat land, ... gamla, hur söka vi icke under julhelgen samlas omkring minnesmärken och gamla traditioner, och leva dem än en gång under samma former, som far och mor, och före dem, farfar och morfar gjorde.

Denna pietetsfulla kärlek till hävdvunnen tradition och dyrbar kultur, fostrad genom släktled och släktled bevisar bäst av allt den djupa och rika innebörden i *Julens Budskap.*

* * *

Att julen blivit en speciellt barnens högtid har kanske mer än något annat förmått bevara omkring den de starka band, som binder vårt julfirande med gamla tiders. Barnen har fört med sig ut i livet denna tro på julens högtid, bevarat den under uppväxtåren i hemmets härd och omplanterat den sedan de än gång själva blivit vuxna och fått känna stolthet av att möta tvenne små knubbiga barnahänder, som lekfullt smeka en fårad kind eller en grånad hjässa. Det är också barnasinnet, pånytfött och mottagligt för fridens budskap, som välver sig inom människosjälarna när ljusen tändas även i den enklaste lilla julgran, eller när klockarna klämta i vinterkvällen från snöklädd klockstapel, förkunnande julens ankomst, fridens intåg i människosinnet.

Med mottaglighet för dessa gåvor och i övertygelse av att de äro de, som kunna förädla sinnet, stärka tron på det goda och föra fram de djupare värden, som ligga förborgade i sinnet, böra vi hälsa julen välkomna till våra hem, ty göra vi så, blir julens djupa och vackra budskap vårt eget.

Med dessa tankar, kanske litet egenartade till formen men avsedda att föra julbudskapet ut till alla våra läsare, i den förhoppningen att det skall bidraga till att skapa den julstämning, vi sedan barnaåren tagit med oss ut i livet, bringa vi Eder en uppriktig önskan om

En God Jul.

Redaktionen.

UTLANDSSVENSKEN INFÖR JULEN.

DET har offentligen betonats, att Sverige ibland utlandssvenskarna har sina mest hängivna söner och döttrar. Detta torde vara riktigt. I den främmande omgivningen där ute och i den många gånger tryckande ensamheten vaknar svensken till insikt om var han egentligen hör hemma. Det vet han i regel icke, förrän han blivit utlandssvensk, i alla händelser icke så levande. Men nu märker han, kanske till sin överraskning, att han sitter fast med sina djupaste hjärterötter i hemlandets jord och att han med otaliga, fina band är bunden vid sitt folk och land.

Jag ser honom inför mig. En stor och ståtlig svensk sjöman, ljus och blåögd. En riktigt grann karl. Han seglade i långfart och återkom regelbundet några gånger om året. Det börjar nu bli länge sedan han sist gästade oss. Blev han kvar där ute på de vida vattnen, där under stormen farkosten blir så bräcklig och människan så liten och vanmäktig? Kanske! Jag kom att hålla av honom. Med sina ögonenfallande fel var han: dock en riktig, god svensk. En gång sade han: "Tänk att jag, som i Sverige icke äger för en kronas värde, talar om mitt folk och mitt land." Ja, man måste komma på avstånd, för att få det riktiga perspektivet och den riktiga förutsättningen för att se tingen i dess räta belysning.

Denna djupa bundenhet vid hemlandet är anledningen till att svensken utomlands bär på hemlängtan. Vem han än är, och var han än befinner sig. Han kanske aldrig vill eller kan återvända för att bosätta sig i fosterlandet, men han slår dock heller aldrig riktigt rot där ute i främmande land.

Utlandssvenskens hemlängtan har olika grader. Den faller och stiger efter tilliskyndelserna, men aldrig står den högre än inför julen. Då vakna minnena av far och mor och barndomshemmet. Det fönster i själen, som vätter ut mot den oskuldsfulla barndomstiden, blir liksom rentvättat och upplyst både inifrån och utifrån.

Vid detta fönster står utlandssvensken och ser på det dyrbaraste, som livet gav honom. Det blir så vackert alltsammans, kanske vackrare än det i själva verket var. Kärleken har ju sitt sätt att försköna. Han dröjer vid minnena och flyttas genom dem hem till Sverige. Han ser den svenska vita vintern, det av julen präglade svenska hemmet, julljusen och de sköna kärleksbevisningarna; han är med i julottan och hör psalmsången och julevangeliet; han går omkring bland sitt eget folk och hör modersmålets sällsamt vackra stämma tala allestädes. Det blir till sist liksom tusende röster, som kalla och mana honom hemåt.

Detta är också anledningen till att ni där hemma nu se en del långväga utlandssvenskar, som icke skulle ha kommit till Sverige, om det icke varit för julens skull.

Men de allra flesta bli kvar där ute med sin hemlängtan. Tänk ett ögonblick på dessa många, när du i julkvällen sitter med de dina i ditt sköna hem eller när du i kyrkan på julmorgonen möter vänner och bekanta. Det skall i alla händelser göra dig själv gott. Det skall förvisso göra dig tacksammare.

(*Arvid Boman i Allsvensk Samling.*)

JULENS MARTYRER.

En i Sverige utkommen jultidning innehöll förra året en artikel, benämnd "Julens martyrer." Med detta uttryck åsyftas prästerna, vilka om julen, medan andra vila, äro strängt upptagna av sitt arbete. Tidningen innehåller även ett antal intervjuuttalanden av präster i Stockholm, vilka redogöra för sitt omfattande arbete under julhelgen.

Uttrycket "julens martyrer" kan säkert erhålla en mycket vidsträcktare och mera träffande betydelse. Det är icke blott prästerna, som på grund av julen erhålla ett ökat arbete, och att märka är, att den präst, som själv har del i julens glädjeämne, sannerligen icke känner sig som en martyr, då han får förkunna julens budskap. Julen vållar mycket vidsträckta lager av samhället en övermättan stor arbetsbörda, stora ansträngningar och bekymmer. Tänk blott på posten och affärsvärlden! Huru jäktande är icke livet på dessa områden dagarna före jul! Tanken kan gå vidare och sysselätta sig med andra grupper av medborgare inom samhället för att slutligen stanna inom hemmets värld. Vilket arbete, vilka ökade omsorger finna vi icke överallt på grund av julen! I sanning, vi finna vid denna tid ett stort antal människor, på vilka uttrycket "julens martyrer" bokstavligen kan tillämpas.

Det värsta med dessa överansträngda och uttröttade människor är, att de icke veta varför de äro martyrer. Allt detta arbete för en bestämd tid av året saknar för dem en djupare mening, ty julen har för de flesta icke något verkligt innehåll. De äro martyrer för en sedvänja, vars betydelse de flesta icke kunna förklara.

Julen har dock ett verkligt innehåll. Den är hans födelsehögtid, som kallas Fridsfursten. Denna högtid vill därför icke skänka oss oro och ökade ansträngningar med allehanda förgängliga ting, utan den frid och ro, som består. Jesus säger: "Kommen till mig, I alla, som arbeten och åren betungade, så skall jag giva eder ro: "O, att vi alla även denna jul förstode vad Jesus vill skänka oss! Han har något att giva oss alla, även alla "arbetande och betungade." Han kommer till oss såsom den, som förlåter alla våra synder, såsom den, som kan tillfredsställa vårt hjärtas djupa längtan, och såsom den, som kan hjälpa oss i all nöd och skänka oss den frid i hjärta och samvete, som ingen annan kan giva oss.

Förstå vi julens budskap och får Jesus komma till oss? Eller låta vi honom till och med under julhögtiden stå utanför dörren? Då Jesus föddes, fanns det icke rum för honom i något härbärge. De voro upptagna av andra. Finns det i våra hem och hjärtan rum för honom? Eller äro vi så upptagna av allt annat, att vi icke ha rum för honom, kanske just av förberedelser för julen, av tankar på utgåvor och av andra omsorger, så att han får stå utanför? Då höra kanske just vi till dem, som för hans högtids skull äro "martyrer" utan att dock ha någon behållning eller någon välsignelse av denna högtid.

Så bör det dock icke vara. Må julen få bli för oss en källa till välsignelse. Må Jesus få komma till oss och bo hos oss. Må han få helga och välsigna våra förberedelser för julen, skänka oss kraft i arbetet och ro i all möda. Må han få rikta alla "martyrers" blickar på honom, som kan skänka de arbetande och betungade ro och vederkvickelse. Då skall julen icke gå dem spårlöst förbi, utan bli vad den är avsedd att vara.

Efter några timmar äro förberedelserna slut och julen är inne. Give Gud att den yttre stillhet, som då utbreder sig över våra hem, bleve helgad av en inre stillhet och frid, som endast Fridsfursten kan giva. Och måtte även gudstjänsterna under dessa dagar få samla skaror av människor, som längta efter frid, skaror av livets och julens verkliga martyrer, för vilka fridens budskap forkunnas av dem, som icke äro julens martyrer, utan vilka betrakta det som en förmån och glädje att för uttröttade och fridlösa medmänniskor få vittna om honom, som kan skänka de trötta vila, hela alla sår och skingra alla sorger.

SVENSK JULKONSERT ÖVER RADION.

Måndagen den 23 december, dagen före julafton, utsändes via C. J. G. X-radiostation i Yorkton, Saskatchewan ett svenskt julprogram mellan klockan 8 och 9 på aftonen. Programmet, i vilket de flesta av Winnipegs främsta förmågor å olika områden komma att medverka, har kunnat sammansättas genom en uppriktig önskan från de medverkandes sida att vid julens glada högtid bringa så många svenskar som möjligt en äktsvensk julhälsning, direkt i hemmen. C. J. G. X-radiostation, vars studio är förlagd till Winnipeg, varifrån utsändningarna överföras till Yorkton för att därifrån radieras över landet, har mycket tillmötesgående ställt sin lokal till förfogande, och det är att hoppas att svenskarna ute i bygderna vilja visa sin uppskattning av detta genom att i likhet med val som förut skett, per brev meddela hur utsändningen uppfattats och om programmet blivit, vad som förut skett, vad det är avsett att vara, en julhälsning från svenskar till svenskar.

Utsändningen som blir arrangerad av Svenska Förbundet, omfattar följande program:

1. **Kronobergarnas Marsch,** Vasarnas festorkester under ledning av Florence Nilson.
2. **Körsång,** Manskvartetten Svitiod under ledning av K. Erland Ridderstråhle.
3. **Deklamation,** Esse W. Ljungh.
4. **Vokalsolo,** Annie Rydberg.
5. a) **Vårlek av Olson-Föllinger,** b) **Bröllopsmarsch av Söderman,** Elisie Sickerbol.
6. **Julhälsning,** H. P. A. Hermanson.
7. **Vokalsolo,** Annie Rydberg.
8. **Deklamation,** Esse W. Ljungh.
9. a) **Hambo-Polska av Lapp- Nils,** b) **Bröllopsmarsch,** J. O. Norrhagen.
10. **Körsång,** Manskvartetten Svitiod.
11. **Du gamla, Du fria,** Unisont.

Programmet och deltagarna introduceras av Carl-E. Rydberg.

Det gäller bara nu att på måndagen den 23, klockan 8 på kvällen Winnipegtid, (Central-time), d. v. s. klockan 9 „Mountain Time„ söka upp Yorktonstationen på radiomottagarna och lyssna, samt sedan sända in Edra utlåtanden om utsändningen till S. C. T. adress 325 Logan ave.

S. F. C:s hälsning till Sveriges delegater i N. F. varmt uppskattad.

Vid ett sammanträde i höstas med Centralstyrelsen för Svenska Förbundet i Canada beslöt man att genom Canadas delegater sända Sveriges representanter i Nationernas Förbund en hälsning. I dagarna har Centralstyrelsen emottagit en varm tacksägelseskrivelse från de svenska delegaterna och då denna givet är av intresse för förbundets medlemmar i skilda delar av landet har S. F. C. till oss överlämnat densamma för publicering.

Geneva, September 25th 1929.

Malcolm McLean, M. P.,
Canadian Delegation,
Hotel de la Paix,
Geneva.

Dear Sir:

The Swedish Delegates to the tenth Assembly of the League of Nations have with the greatest satisfaction been acquainted with the letter addressed to you by the Swedish Canadian League with a view to express their kindly feelings towards Sweden and the Swedish people. We have been most happy to note the solidarity with our country of which this letter gives evidence and to get testified by you that the population of Swedish descent in Canada are a credit to the old country. We beg you kindly to transmit to the authors of this letter and to the Union they represent our warmest tanks for their friendly words and our best wishes for the future of the Swedish descendents in Canada.

Yours sincerely.
E. Marks von Wurtemberg
Former Minister for
Foreign Affairs.

Rickard Sandler,
Former Prime
Minister.

Veckans berättelse.

Forts. fr. sid. 3.

vi få ju lov att fråga far. Nu skall jag först gå in till honom.

Under det Minna väntade, såg hon sig omkring i det stora vardagsrummet, som stod oförändrat sådant som det varit i hennes tidigaste ungdom.

Här hade hon, hennes man och barnen varit kärkomna gäster på den tiden, då han var frisk och sund, om också hennes far aldrig hade ansett den fattige ingenjören vara god nog och rik nog åt hans äldsta dotter. Men då Karl sedan blev direktör för den stora fabriken, blev fadern förstås mildare stämd och blev genast i stånd att se Karls många goda sidor. Men far var ju så besynnerlig; han höll så starkt på de sinas företräden, och då den stackars Karl sedan låg på sjukbädden ur stånd att arbeta, hade fadern ofta nog sårat honom med sitt omotiverade beröm om henne. Han framhöll sin dotters "duglighet" vid varje tillfälle, och att detta hade plågat Karl, som själv hade så öppen blick för hennes förtjänster, det visste hon.

Det var rätt underligt, att hennes egen far kunde vara taktlös nog att alltjämt uttrycka sig så där om henne i barnens närvaro, så att det lät som om han ville berömma henne och ställa deras far i skuggan. Det var av detta skäl hon upphört att komma hit så ofta på senare tiden. Och nu i dag — kom hon för att bedja om hjälp!

Så fort fadern kom in, såg hon, att han var förargad, och ovillkorligen steg hon genast upp.

— Säg ingenting, far! bad hon. — Jag förstår mycket väl att det är på tok, att jag kommer och ber dig om hjälp. Du har själv tillräckligt mycket att tänka på. Men jag har ju ingen annan än er att vända mig till, när jag råkar i bekymmer.

— Nej, naturligtvis, genmälde fadern något förmildrar, som det tycktes, — men vi ha också hjälpt dig så mycket vi ha kunnat. Och vi ha ju också plikter mot de båda andra barnen. Men var som harmar mig mest är ändå det, att din man inte tänkte mer på kommande dagar, att han inte bättre tryggade din och barnens framtid! Vad skulle ni ha tagit er till, om inte du hade varit så flitig — och så duktig?

— Nu skall jag gå, far; jag uthärdar inte att höra dig tala om Karl på det sättet. Han var som människa värd mycket, mycket mer än jag!

— Än du, utbrast fadern, — som i flera år har underhållit en hel familj! Så du kan prata!

— Du kände inte Karl riktigt, far. Han var den finaste och präktigaste människa jag har känt; han skulle inte kunnat bära det tunga ödet att ligga sjuk och hjälplös i så lång tid, som han gjorde, om han inte hade varit en storslagen karaktär. Tror du inte, att han led av att nödgas lämna sin befattning just då han skulle börjat göra riktig nytta för sig? Du får inte oftare berömma mig på det där sättet, varken då vi äro för oss själva eller då barnen höra det. Jag skall inte oftare komma och be dig om hjälp, far, men lova mig då att du inte oftare skall tala om Karl i den tonen!

— Nå nå, barn, det sades ju inte för att såra dig, utan därför att det är sant, Minna lilla! Du är en ovanlig människa, en duktig männniska, som jag väl kan tillåta mig att vara stolt över. Du skall få pengarna till hyran den här gången, men på ett villkor. Jag har hört, att en fast, väl avlönad plats — en framtidsplats — är ledig på ett av stadens förnämsta arkitektkontor. Sök den! Det är mitt villkor. Jag vet mycket väl, att det kan vara svårt att få en så god befattning, men det är allt skäl att göra ett försök.

— Varför skulle man just gemig den platsen? frågade Minna och skakade hopplöst på huvudet.

— Varför? upprepade fadern. — Därför att du är den du är, en ovanligt duktig människa, som — —

— Far, avbröt Minna honom, — du lovade ju att inte oftare uttrycka dig om mig på det där sättet!

— Nåja, det har du förstås rätt i — men gör nu i alla fall som jag säger!

Sedan Minna kommit hem, övertänkte hon närmare faderns råd, och hon uppsatte en ansökan. Hon omtalade i denna sin mans långvariga sjukdom och framhöll, hur svårt det ofta hade plågat honom att se henne arbeta så strängt, under det han själv låg där i nödtvungen sysslolöshet. Hon glömde bort sin egen person under avfattandet av sin långa motivering, och kanske fick den just till följd därav en så säregen prägel, att man särskilt fäste sig vid hennes ansökan bland de många andra, som man hade fått.

Och en dag fick hon bud om att komma upp på den stora arkitektfirmans kontor.

Chefen började med att göra henne frågor om diverse saker, om barnens ålder och om hennes eget arbete, och rätt som det var sade han:

— Vet ni månne, fru Hedberg, att er man i två års tid har varit min chef? Ja, fortfor han, då hon förvånad såg upp på honom, — jag arbetade på den fabrik, där han fick anställning, och av honom har jag lärt mer än av någon annan människa, som jag har träffat på. Han var en sällsynt god människa! Kunskapsrik som få och med en beundransvärd förmåga att väcka ett så livligt intresse hos sina underlydande att de alltid eggades att uppbjuda allt för att han skulle bli nöjd med vad som presterades. Man träffar inte ofta på en sådan chef som han, som är liksom en kamrat för sina underordnade. Jag glömmer honom aldrig, och för hans skull skall jag ställa det så, att er ansökan blir beviljad.

— Får jag be om en stor tjänst? sade hon, då han avböjde hennes tacksägelser. — Skulle jag inte kunna få de uttalanden skriftligt, som ni nu fällde om min man? Jag skulle så gärna vilja visa dem för mina barn och likaledes för mina övriga anhöriga, som inte ha varit i tillfälle att lära känna min man lika bra som jag gjorde det. Det skulle vara en sådan tillfredsställelse för mig att få visa dem, att jag inte var den enda, som —

Hon avbröt sig förvirrad och såg upp på chefen, vars kloka ögon oavlåtligt betraktade henne.

— Jag tror nästan, att jag förstår er, fru Hedberg, sade han med en långsam nick, — och jag skall göra det ni önskar!

Följden av detta blev, att Minna Hedberg lyckades få sina anhöriga att hålla inne med de oavlåtliga lovorden över henne själv, och att hennes man fick intaga den plats, som med rätta tillkom honom i hans barns och även andras omdöme.

När hennes far någon enstaka gång glömmer sig och börjar att med stolthet framhålla, vilken "duktig människa" hans äldsta dotter är, avbryter Minna honom alltid.

— Kom ihåg, far, säger hon, — att om det också alltid är något vårt att vara en duktig människa, så är det dock något mycket förmer att vara en god människa. Det var min man, och det är hans förtjänst, att jag och barnen nu med lugn kunna emotse framtiden.

EN GOD JUL
och
Ett Gott Nytt År åt Alla!

När vi närma oss Helgen, gå våra tankar med värme tillbaka till erfarenheter i det förflutna, medan vi förväntansfullt se mot framtiden. Genom att draga nytta av det gångna kunna vi, var och en, göra det kommande året till ett av större bedrifter än något föregående. Om vi förena oss i samarbete med varandra, blir vår framgång snabbare och våra resultat mera bestående.

Saskatchewan Co-operative Wheat Producers Limited

HUVUDKONTOR : REGINA, SASK

All Julens glädje

och önskat välstånd under det Nya Året önskas våra många vänner i Stor- Winnipeg.

Liksom alla framgångsrika industrier, är vår försäljning av rena mjölkvaror stadd i jämn förbättring, och med större tillförsikt än någonsin kunna vi säga att den bästa mjölk Ni kan köpa är

Crescent

Crescent är pasteuriserad

Mjölk, grädde, smör, ice-cream, kärnmjölk, "Cottage cheese".

CRESCENT CREAMERY COMPANY LTD.

Friska, lyckliga barn

och vuxna äro tillfinnandes i de hem, där

DR. PETERS

KURIKO

är husmedicinen. Den är moderns första tillflykt, när någon av hennes kära blir illamående. Den är alltid säker och tillförlitlig. Man finner den i medicinskåpen i miljontals hem både här och främmande länder.

Den är beredd av rena, hälsogivande rötter och örter, innehåller inga skadliga droger och kan tryggt givas åt småbarnen, såväl som åt unga och gamla med ömtålig konstitution.

Apotekare kunna ej föra er därmed. För närmare upplysningar tillskriv

DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.
2501 Washington Blvd. CHICAGO, ILL.
(Levereras tullfritt i Kanada)